

NOWE KSIĄŻKI - FANTASTYKA

Oliver Bowden: *Assassin's creed. Tajemna krucjata.*
Wydawnictwo Insignis, 2012

Niccolò Polo, ojciec Marco, ujawnia historię, którą ukrywał w tajemnicy przez całe swe życie – opowie o Altaïrze, jednym z najznakomitszych asasynów Bractwa.

Altaïr wyrusza na wielką misję, która poprowadzi go przez Ziemię Świętą i podczas której odkryje prawdziwe znaczenie Credo Asasynów. By dowieść swojego poświęcenia sprawie, Altaïr będzie musiał pokonać dziewięciu śmiertelnych wrogów, pośród których jest sam przywódca templariuszy, Robert de Sable.

de Sable.

Historia życia Altaïra zostanie przedstawiona tu po raz pierwszy. Będzie to opowieść o podróży, która zmieniła bieg historii; o nieustającej walce ze spiskiem templariuszy; o jego życiu rodzinnym, równie wstrząsającym, co tragicznym. Będzie to wreszcie opowieść o zdradzie przyjaciela.

Richard Paul Evans: *Michael Vey więzieni celi 25.*
Wydawnictwo Fabryka Słów, 2013

„Michael Vey więzieni celi nr 25” rozkochał w sobie tysiące amerykańskich nastolatków oraz ich rodziców i nauczycieli. Bestsellerowa powieść przygodowa o nadziei, lojalności, odwadze i miłości syna do matki. Prawdziwy hit w literaturze dla młodzieży.

Jestem Michael Vey. Jestem więźniem samego siebie. To moja historia. Może trochę dziwna, lecz moja. Mam 14 lat i jestem zwyczajnym nastolatkiem, jakich wielu. Jak ty i twoi rówieśnicy. Czasem zwracam na siebie uwagę przez moją chorobę – zespół Tourette'a – spokojnie, da się z tym żyć! Mam w sobie coś jeszcze – prąd elektryczny...

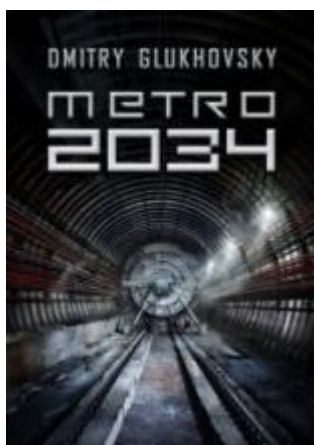
Neil Gaiman: *Ocean na końcu drogi.* Wydawnictwo MAG, 2013

Książka jest historią opowiedaną przez mężczyznę, który wspomina pewne zdarzenie ze swojego życia - kiedy miał 7 lat, lokator mieszkający u jego rodziny ukradł ich samochód i popełnił w nim samobójstwo. Śmierć ta przywołuje starożytne złe moce, których rodzina może uniknąć jedynie dzięki pomocy trzech tajemniczych kobiet mieszkających na końcu ulicy. Najmłodsza z nich uważa, że staw przy jej domu to ocean, a najstarsza pamięta Wielki Wybuch...

Dymitry Glukhovskiy: *Metro 2033*. Wydawnictwo Insignis, 2012

Choć „Metro 2033” jest książką o świecie po wojnie nuklearnej, mutantach, potworach i walce z nimi, z charakterystycznymi dla science fiction rekwizytami, to jest to przede wszystkim opowieść o konieczności odnalezienia przez każdego człowieka swojego miejsca na ziemi; o konieczności określenia i zrozumienia misji, którą ma do wypełnienia człowiek, jako jednostka i jako gatunek. Jest to książka o wypełnieniu powołania i życiu pomimo wszelkich trudności. „Metro 2033” jest przypowieścią o postnuklearnej Moskwie, gdzie ci, którzy przeżyli kryją się przed promieniowaniem i nowymi formami życia w stołecznym metrze – największym schronie przeciwoatomowym świata. Rozproszone grupki ludzi tworzą państwa-miasta na stacjach kolejki podziemnej, handlując, wojując i układając się między sobą. Bohater książki, Artem, aby ocalić swoją stację, jest zmuszony do wyprawy na drugi koniec metra, podczas której pokonuje liczne niebezpieczeństwa i poznaje nowe społeczności, które powstały po wojnie. Im dłużej szedł, im więcej poznawał światopoglądów, tym bardziej przekonywał się, że cała jego wyprawa jest pozbawiona sensu. W końcu staje przed wyborem: czy jest sens iść dalej?

Dumitry Glukhovskiy: *Metro 2034*. Wydawnictwo Insignis, 2010

Żyję w świecie, w którym nie ma jutra. Nie ma w nim miejsca na marzenia, plany, nadzieje... Uczucia ustępują tu miejsca instyktom, a najważniejszy z nich każe przeżyć. Za wszelką cenę przeżyć. Rok 2034. Od pamiętnych wydarzeń, które początek i finał miały na stacji WOGN, minął niespełna rok. Czarni, ponoć śmiertelne zagrożenie dla tych nielicznych, którzy w czeluściach moskiewskiego metra przetrwali atomową apokalipsę, zniknęli na dobre, zgładzeni przez Artema i jego towarzyszy. Na drugim krańcu metra mieszkańcy Sewastopolskiej toczą walkę o przetrwanie z nowymi formami życia, wdzierającymi się do tego ostatniego schronienia ludzkości. Los stacji i jej mieszkańców zależy od dostaw amunicji, a te nagle ustają. Karawany giną bez wieści, urywa się łączność. Z zadaniem wyjaśnienia zagadki i przywrócenia dostaw wyruszają: młody Ahmed, leciwy, niespełniony kronikarz metra Homer i Hunter, który niegdyś zaginął wśród czarnych, a teraz się odnalazł, choć jego tożsamość budzi wątpliwości... Do wyprawy dołącza Sasza, córka wygnanego naczelnika Awtozawodskiej. Kim naprawdę jest Hunter? Czy odwzajemni uczucie, jakim obdarzyła go Sasza? Jaką tajemnicę skrywają mroczne tunele? I czy garstce śmiałków uda się ocalić tych nielicznych, którzy przetrwali zagładę?

Andrzej Sapkowski: *Sezon burz. Wiedźmin*. Wydawnictwo SuperNowa, 2013

Oto nowy Sapkowski i nowy wiedźmin. Mistrz polskiej fantastyki znowu zaskakuje. „*Sezon burz*” nie opowiada bowiem o młodzieńczych latach białowłosego zabójcy potworów ani o jego losach po śmierci/nieśmierci kończącej ostatni tom sagi.

„Nigdy nie mów nigdy!” W powieści pojawiają się osoby doskonale czytelnikom znane, jak wierny druh Geralta – bard i poeta Jaskier – oraz jego ukochana, zwodnicza czarodziejka Yennefer, ale na scenę wkraczają też dosłownie i w przenośni postaci z zupełnie innych bajek. Ludzie, nieludzie i magiczną sztuką wyhodowane bestie.

Opowieść zaczyna się wedle reguł gatunku: od trzęsienia ziemi, a potem napięcie rośnie. Wiedźmin stacza morderczą walkę z drapieżnikiem, który żyje tylko po to, żeby zabijać, wdaje się w bójkę z roslami, niezbyt sympatycznymi strażniczkami miejskimi, staje przed sądem, traci swe słynne miecze i przeżywa burzliwy romans z rudowłosą pięknoscią, zwaną Koral. A w tle toczą się królewskie i czarodziejskie intrygi. Pobrmiewają pioruny i szaleją burze. I tak przez 404 strony porywającej lektury.

WIEDŹMIN. SEZON BURZ to w wiedźmińskiej historii rzecz osobna, nie prapoczątek i nie kontynuacja. Jak pisze Autor: Opowieść trwa. Historia nie kończy się nigdy...

Źródła adnotacji i zdjęć:

1. www.lubimyczytac.pl
2. www.empik.com